

Επίσκοπος Αχελώου Νήφων: «Για εμάς τους χριστιανούς, ο χρόνος μετατρέπεται σε καιρό»

/ [Ενορίες](#)

Αν εκμεταλλευθούμε το χρόνο μας σωστά και ενωθούμε με τον Χριστό και προδεύσουμε πνευματικά, τότε και αιώνια θα χαιρόμαστε από την όψη του προσώπου του Κυρίου μας, από την κοινωνία μαζί Του και με τους αγίους Του.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αχελώου **κ. Νήφων** προέστη της θείας Λειτουργίας και κήρυξε τον θείο λόγο, την Κυριακή 30 Μαρτίου (Δ΄ των νηστειών, Ιωάννου οσίου συγγραφέως της Κλίμακος), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Στο κήρυγμά του **ο Θεοφιλέστατος** αναφέρθηκε στην ερώτηση του Κυρίου που σημειώνεται στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας, όπου ένας πατέρας έφερε τον δαιμονισμένο γιό του μπροστά στον Κύριο και ζήτησε την θεραπεία. Και πριν ο Κύριος κάνει το θαύμα και θεραπεύσει τον δαιμονισμένο, κάνει στον πατέρα την ερώτηση «πόσος χρόνος ἐστίν;», πόσο χρόνο το παιδί παιδεύεται από τα δαιμόνια. «Κάνει αυτήν την ερώτηση για να δείξει σε όλους εμάς, τι σημασία έχει ο χρόνος για τη δική μας πνευματική πορεία πάνω στη γη, όπου ο χρόνος κυλά και τρέχει».

Από τη δική μας προσωπική εμπειρία, συνέχισε ο Θεοφιλέστατος, θα δούμε ότι ο χρόνος κυλάει διαφορετικά και το βιολογικό ρολόι του καθενός είναι διαφορετικό, αλλά πάντοτε υπάρχει. Η αίσθηση του χρόνου είναι επίσης διαφορετική αναλόγως με το τι κάνουμε.

Ο ιερός Αυγουστίνος στις «Εξομολογήσεις» του λέει χαρακτηριστικά: «Πως είναι δυνατόν να υπάρχει το παρελθόν, αφού έχει ήδη περάσει. Πως είναι δυνατόν να υπάρχει το μέλλον, αφού ακόμη δεν έχει έρθει. Πως είναι δυνατόν να υπάρχει το παρόν, αφού κάθε στιγμή είναι ήδη παρελθόν». Και καταλήγει στο συμπέρασμα πως όλα αυτά υπάρχουν, γιατί κάποια στιγμή θα πάψουν να υπάρχουν. Δείχνοντας ότι μπροστά μας υπάρχει μία αιωνιότητα και συνάμα ότι αυτός που νοσηματοδοτεί τον χρόνο, δεν είναι άλλος παρά ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός.

Και παρατήρησε ο Θεοφιλέστατος:

«Γι' αυτό και στην Λειτουργία του Μ. Βασιλείου, διαβάζουμε ότι ο Χριστός είναι «Ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος». Αφού πάντοτε εμείς οι χριστιανοί ζούμε με την ανάμνηση του Κυρίου μας αφού ήρθε σε συγκεκριμένη ιστορική περίοδο, ζούμε με την διαρκή παρουσία Του αφού είναι διαρκώς παρών ανάμεσά μας και ζούμε με την προσδοκία της δευτέρας ελεύσεώς Του.»

Όπως τόνισε ο Θεοφιλέστατος, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένουν ότι για τον Θεό, χρόνος δεν υπάρχει και όλα μπροστά στα μάτια Του είναι ένα διαρκές παρόν, γι' αυτό και ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Κι έτσι κατ' αυτόν τον τρόπο και η Εκκλησία μας, που είναι Σώμα του Χριστού, «δεν έχει χρόνο και μπορεί σε κάθε θεία Λειτουργία να καταργεί τον χρόνο και να μας κάνει να βιώνουμε τα γεγονότα της ζωής του Κυρίου μας και να μας κάνει να καθόμαστε στο ίδιο τραπέζι με τους Αγίους Αποστόλους, εκεί όπου ο Χριστός ο ίδιος δίνει το Σώμα και το Αίμα Του».

Αφού καταργήθηκε ο θάνατος από τον Κύριο μας, συνέχισε ο Θεοφιλέστατος, ξέρουμε ότι ο άνθρωπος δεν χάνεται, αλλά είναι προορισμένος να ζήσει αιώνια. Μπροστά μας λοιπόν, υπάρχει η αιωνιότητα και αυτά τα λίγα ή περισσότερα χρόνια που θα ζήσουμε πάνω στη γη, πως μπορούν να συγκριθούν με την αιώνια ζωή, εκεί όπου ο χρόνος καταργείται;

Γι' αυτό για εμάς τους χριστιανούς, ο χρόνος μετατρέπεται σε καιρό, τόνισε ο Θεοφιλέστατος. Και θα πρέπει να μας νοιάζει, όχι το πόσο θα ζήσουμε σ' αυτήν τη γη, αλλά να προσδοκούμε την αιώνια ζωή και να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία να ζήσουμε σύμφωνα με αυτό που μας προτρέπει ο Απόστολος Παύλος, να ζήσουμε «εξαγοραζόμενοι τον καιρόν».

«Εκμεταλλευόμενοι την ευκαιρία που μας δίνει ο Κύριος όσο ζήσουμε εδώ, για να μετανοήσουμε, να έρθουμε σε κοινωνία μαζί Του, να ενωθούμε με Αυτόν, να φτάσουμε απ' αυτήν την ζωή στην κατά χάριν θέωση, ώστε να ζήσουμε και αιώνια μαζί Του στη βασιλεία Του.»

Ο Μ. Βασίλειος, όπως είπε ο Θεοφιλέστατος, μας προτρέπει να εκμεταλλευτούμε το χρόνο μας και να μην τον χάσουμε, γιατί αν τον χάσουμε δεν μπορούμε να τον ξαναβρούμε. Κι ακόμη να προσέξουμε τους κλέφτες του χρόνου που είναι η ακηδία, το να μην ενδιαφερόμαστε για τη σωτηρία μας και το να σπαταλούμε τον χρόνο μας στα γήινα και τα εφήμερα. Είναι ακόμη η ραθυμία και η τεμπελιά, η αναβολή και τέλος, ύπουλος κλέφτης του χρόνου είναι η ψευδαίσθηση ότι έχουμε χρόνο.

Και ο Θεοφιλέστατος ολοκλήρωσε το κήρυγμα του λέγοντας:

«Από τώρα πρέπει να σκεφτούμε το πως θέλουμε να ζήσουμε αυτό που δε θα σταματάει ποτέ, την αιώνια ζωή. Στην αιώνια ζωή η κατάσταση μας θα είναι μόνιμη, δεν θα έχει σταματημό και διαλέγουμε από εδώ τη δική μας θέση, αν θέλουμε να ζήσουμε με τον Θεό, ή αν θέλουμε να ζήσουμε χωρίς Αυτόν.

Αν εκμεταλλευθούμε το χρόνο μας σωστά και ενωθούμε με τον Χριστό και προοδεύσουμε πνευματικά, τότε και αιώνια θα χαιρόμαστε από την όψη του προσώπου του Κυρίου μας, από την κοινωνία μαζί Του και με τους αγίους Του.»

